

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 3. Photius Patriarcha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sed nec secundo ariete flecti potuit. In-
 terea complures Episcopi querebantur, Sæculum IX.
A. C. 859.
 maximam Patriarchæ inferri injuriam,
 & minabantur, non recepturos se alium
 Patriarcham, quem ei Successorem dare
 non nulli meditentur, unde Schisma
 certissime esset oriturum. Hoc ut de-
 vitaret Bardas, singulis secreto collo-
 catus unicuique eorum Patriarchalis digni-
 tatis fastigium pollicitus est, si ab Igna-
 tio deficeret. Omnibus hac conditione
 consentientibus dixit Bardas, Imperato-
 rem, quod promisisset, impleturum, mo-
 nuit vero, ut ab Imperatore ipsis Sedem
 Constantinopolitanam oblatur accersiti
 saltem in modestiæ speciem tantum
 honorem recusarent. Episcopis id quo-
 que se facturos annuentibus, cum Impe-
 rator singulis ad se vocatis Dignitatem
 Patriarchæ offerret, & illi se eam recu-
 sare simularent, respondit, nolle se invi-
 tos compellere. Unde nihil illis profuit
 indigna Episcopis vecordia.

§. III.

Photius Patriarcha.

Porro, Aula Constantinopolitana judi-
 ce, dignitate Patriarchali Photio Ev-
 nucho nemo dignior fuit. Is vir erat
 nobilitate insignis, Tarasii quondam Pa-
 triarchæ pronepos, filius Irenis sororis
 Arsaberi Patricii & officiorum Magistri,

Sæculum IX. qui duxerat Calomariam, Imperatricis
A. C. 859. Theodoræ & Bardæ Cæsaris sororem.

Natales inclytos superabat ingenium, quod excellens a natura acceptum magna cura excoluerat. Cum opibus abundaret, libris, quoscunque vellet, comparatis totas noctes legendo consumebat, ut animum gloriæ cupidum satiaret. Unde, non sui modo sæculi, sed etiam præcedentium doctissimus, Grammaticam, Poeticam, Rhetoricam, Philosophiam, Medicinam, omnes scientias profanas didicerat; nec tamen Ecclesiasticæ extracuram fuerant, & postquam Dignitate auctus fuit, iis quoque impensius studuit. Simplex vero Laicus erat, & in aula Protospatharius Imperatori primus a Secretis inferviebat. Ceterum Schismaticus & Gregorii Asbestæ Episcopi Syracusani in Sicilia, ob magna scelera depositi, factioni addictus.

Nicet. pag.
 1199.

Sup. lib.
 XLVII.
 §. 38.

Jam illo tempore, quo S. Ignatius ad Sedem Constantinopolitanam evectus est, cum bene novisset, qualis esset Gregorius, noluit eum suæ Ordinationi interesse, nec cum eo communicare, donec, cum vacaret, ejus causam discuteret. Non omnibus probabatur hic rigor; Gregorium vero eo usque ad iracundiam incitavit, ut ceras (*), quas ad Cæremonias ordi-

(*) Nempe ceras, in quibus ordinatio Ignatii

ordinationis paratus tenebat, projiceret, & publice convicia ingereret, dicens, lupum hunc esse non pastorem, qui Ecclesiam intraret. Petrus Episcopus Sarden- sis, Eulampius Apamiensis, & non nulli ex Clericis Constantinopolitanis, Gregorii factionem sectati schisma moverunt contra Ignatium, qui per undecim Pontificatus sui annos nec verbis nec beneficiis Gregorii animum delinire potuit.

Gregorius in omnium Optimatum domos penetrans Ignatii famæ detrahebat, quem ne quidem Christianum esse affirmabat, eumque præcipue magni faciebant Photius & ipsius propinqui, a quibus magnus Dei amicus habebatur. Tandem Ignatius coacto Concilio, quod post annum 854. celebratum dici non potest, Gregorium ab Episcopatu deposuit. Ille, ipsiusque Sectatores Romam mittunt, qui ad Leonem IV. Papam suas querelas (*) deferrent; scripsitque Papa

A 5 Ignat-

tii scripta erat, ut sonant verba Nicetæ hæc nar- rantis. Hinc minus accurate Fleurius habet ce- reos, les cierges.

(*) Exemplum Appellationis clarissimum, quo adversus Protestantes probatur, Sedem Constan- tinopolitanam Pontifici Romano tanquam totius Ecclesiæ Capiti fuisse subiectum. Ceterum Natalis Alexander in sua Dissertatione IV. ad Sæc. IX. hæc habet: *Orientalis Imperii pars adhuc erat Si-*
cilia,

Sæculum IX.

A.C. 859.

Gregorius
Syracusanus.

Nicol. ep. 9.

p. 238.

Stylliani ep.
to. 8. Conc.

p. 1400.

Sæculum IX. Ignatio rogans, ut quemquam mitteret,
A. C. 859. qui sibi hanc causam exponeret. Misit

Ignatius Lazarum Monachum in persecutione Iconoclastarum Confessorem, in causa Gregorii instructissimum. Nihilominus Leo condemnare eum distulit, sicut etiam postea Benedictus III. ejus Successor, quamvis ipso quoque sedente Gregorius Mandatarios Romam misisset. Id

Nic. ep. 12. vero non ideo factum, quod Benedictus
p. 375. Papa Gregorium non plene convictum haberet; sed satis ipsi visum, eum pro-

Nic. ep. 10. nunciare suspensum. Nec unquam Ro-
p. 359. mæ Judicium definiens contra ipsum edi-
ep. 11. p. 391. tum est. Talis erat Gregorius Asbestas.

Cum Photius ad occupandam Sedem
Metroph. ep. Constantinopolitanam non ab Episcopis
to. 8. Conc. Canonice electus, sed solius Bardæ auctoritate evectus fuisset, primum Episcopi omnes, eo rejecto, tres alios communi consensu elegerunt, (*) & complures dies

cilia, & Constantinopolitano Patriarchæ parebant illius Provinciæ Ecclesiæ, ex quo illas cum omni Dicecesi Illyriciana Leo Isauricus a Ditione Patriarchica Romani Pontificis abstraxerat. Non mirum itaque quod Ignatius Constantinopolitanus Gregorium Syracusanum judicavit.

(*) Seu potius de eligendo ex tribus uno deliberarunt,

dies hoc propositum retinuerunt. Sed paulatim Aulæ insidiis capti consenserunt omnes, Episcopis quinque refragantibus, quos inter Metrophanem Metropolitanam Smirnensem numerare erat. Imo & hi quinque, cum viderent, plurimos Episcopos flecti se passos, temporum iniquitati cesserunt iis tamen conditionibus, ut Photius dato Chirographo Schisma abjiceret, Communionem Ignatii amplecteretur, eundem legitimum Patriarcham agnosceret, nunquam ei quidquam objiceret, nec ipsum accusare volentes audiret; imo Patris loco haberet, & sine ipsius consensu nihil moliretur. Photius datis litteris hæc promisit, & his patris Gregorii Syracusani manibus ordinatus, ex Laico intra sex dies factus est Episcopus. Nimirum, prima die Monachus, secunda Lector, tertia Subdiaconus, quarta Diaconus, quinta Presbyter & sexta, quæ erat Natalis Domini anno octingentesimo quinquagesimo octavo, Patriarcha Constantinopolitanus creatus est.

Sed necdum ab ejus Ordinatione duomenses effluxerant, cum, violata juramenti tam solemnis fide, omnes Clericos, quos Ignatio favere noverat, persequi cœpit, eos flagellis cædi & totos verberibus dilaniari jubens. Rursus eosdem blanditiis postea tentabat, munera

Sæculum IX.

A. C. 859.

Nicet. pag.

1199.

p. 1202.

&

Sæculum IX. & dignitates offerebat, vehementissime
 A. C. 859. instans, ut litteras ipsorum manus signa-
 tas sibi darent, quibus Ignatium accusa-
 re possent. Cumque nihil ad perden-
 dum virum invenisset, scelerato Bardæ,
 & ejusdem opera Michaeli Imperatori,
 homini levissimo, suggessit, ut mitteret,
 qui in Ignatium velut Imperio insidian-
 tem severe inquirerent. Ergo crudeles
 Præfecti atrocesque satellites extemplo
 Terebinthum petunt, omniaque genera
 quæstionum instituunt, famulos Ignatii
 tormentis omnibus excruciant, & post-
 quam nihilominus nullum sceleris argu-
 mentum deprehendere potuissent, ipsum

* alias Hiera. tamen cum famulis in Insulam Sacram *
 abstractum in caprarum stabulo conclu-
 dunt. Inde iterum in Suburbium Pro-
 methi dictum prope Constantinopolim
 transferunt, ubi Leo *Lalacōn* Domesti-
 cus Rationum, id est copiarum præfe-

* alii, Sacra- tus *, Patriarchæ maxillam pugnis appe-
 rum Largi- tens duos ex illa molares dentes excus-
 tionum do- sit. Postea vero compedibus ferreis vin-
 mesticus. ctum angusto carceri tradunt cum duo-
 bus tantum servulis, qui tanto Antistiti
 servirent. Hæcque omnia agebantur,
 ut Ignatius libellum abdicationis scribe-
 ret, quo throno Patriarchali sponte ces-
 sisse videretur. Facti atrocitate com-
 moti Provinciæ Constantinopolitanæ
 Episcopi, tunc præsentis, in Ecclesia

Pacis

Pacis per dies quadraginta convenientes Sæculum IX.
 Photium declarant depositum, addito A. C. 859.
 non contra ipsum modo, sed contra Metroph.
 omnes, qui eum pro Patriarcha habe- p. 1387.
 rent, anathemate. (*)

Adversa ex parte Photius, Bardæ po-
 tentia subnixus, Concilio in Ecclesia Apo-
 stolorum congregato, Sententiam Depo-
 sitionis pronunciat, & Ignatio licet ab-
 senti anathema dicit; cumque Episcopi
 Ignatio fideles nefas in faciem expro-
 brarent, ipsos quoque deponit, & in car-
 cerem Palatii, qui *Noumera* dicebatur,
 locum admodum infectum compingi ju-
 bet, ubi per dies aliquot custoditi. Igna-
 tius quoque inerat vinculis onustus, rur-
 susque alii in carcere Prætorii detine-
 bantur. Tandem mense Augusto anno Cang. C. P.
 octingentesimo quinquagesimo nono lib. 2. p. 123.
 Ignatius navigio imponitur & Mityle-
 nem in Insula Lesbia deportatur. Omnes,
 in quos suspicio cadebat, quod ei fave-
 rent, Constantinopoli ejecti, multi eo-
 rum verberibus concisi, Blasio Charto-
 phylaci lingua resecta, quod libere, quid
 hac de re sentiret, edixisset.

§. IV.

Photius Romam mittit.

At Photius, cum sciret, plurimis sua fa- Nicet. p.
 cta 1203.

(*) Quis ferat Protestantes dicentes, Pho-
 tium